

วิเคราะห์การร้องค้นสดโดย เอลล่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์ในบทเพลงฟลายอิงโฮม

THE ANALYSIS OF ELLA FITZGERALD'S IMPROVISATION ON "FLYING HOME"

วชิรรัตน์ วรรณวิจิตร

นักศึกษาระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาคดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต, w.wannavichit@gmail.com

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์การร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์ จากบทเพลง ฟลายอิงโฮม ประพันธ์โดย ลีโอเนล แฮมตัน ในอัลบั้มบันทึกการแสดงสดชื่อว่า ดิจิตอลทรีแอทมอนเทิร์ซ (Digital III at Montreux) ได้รับการบันทึกเสียงในปีค.ศ.1979 โดยมีขอบเขตของการวิเคราะห์ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การใช้โมทีฟ (Motif) การใช้ซีแควนซ์ทำนอง (Sequence) จังหวะ (Rhythm) การใช้บันไดเสียง (Scale) และการใช้อาเปโจ (Arpeggios)

จากการวิเคราะห์พบว่า เอลล่าฟิตซ์เจอร์รัลด์ ในการร้องค้นสดของ เอลล่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์ จากบทเพลง ฟลายอิงโฮม ฉบับนี้มีการใช้การพัฒนาโมทีฟด้วยการซ้ำทำนอง การพัฒนาโมทีฟด้วยการซีแควนซ์ทำนอง การพัฒนาโมทีฟด้วยการถาม-ตอบ การพัฒนาโมทีฟด้วยการแฟลกเมนต์ การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและการตัดโน้ต การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและลดค่าโน้ต การพัฒนา โมทีฟด้วยการรีโทรเกรด และการพัฒนาโมทีฟด้วยการผสมผสานเทคนิค การพัฒนาโมทีฟต่าง ๆ

เอลล่ามีการใช้โน้ตโดยสร้างโมทีฟ และ ซีแควนซ์ทำนองด้วยบันไดเสียงเมเจอร์ บันไดเสียงไมเนอร์ บันไดเสียงเพนตาโทนิค และ โน้ตอาเปโจ รวมไปถึงการเชื่อมต่อแนวทำนองด้วยโน้ตโครมาติก ซึ่งทำให้เกิดเสียงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เหมือนกับการร้องค้นสดแบบถาม-ตอบ ตลอดการร้องค้นสด

ในส่วนของการใช้พยางค์ในการร้องค้นสด เอลล่ามีการใช้คำที่หลากหลาย โดยมีการใช้พยัญชนะ d มากที่สุด รองลงมาเป็น b h l และ w ตามลำดับ โดยมีคำว่า ya หรือ n ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม ในส่วนของการเน้นประโยค เอลล่าใช้คำที่มีความสั้นและเน้นเสียงเช่นคำว่า duh, dih, bih เป็นต้น

คำสำคัญ: การร้องค้นสด, เอลล่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์, การพัฒนาโมทีฟ

ABSTRACT

This individual study, focused on and analysis of Ella Fitzgerald's improvisation on "Flying home", composed by Leoneol Hampton in the album Digital III Montroux 1979. The scope of this individual study rely on Motif ,Sequence, Scale and Arpeggios.

In Motivic Development ,Motivic Repetition, Melodic Sequence, Call and Response, Fragmentation, Rhythmic Alteration, Retrograde and mixing methods of motivic development have been found on Ella Fitzgerald's Improvisation.

Major scale, Minor scale, Pentatonic Scale and arpeggios have been found as a tool to create motif and Sequence of Ella Fitzgerald. Moreover, using chromatic line also found to connect each melodies which create a unique characteristic of Call and Response on Ella Fitzgerald's Improvisation.

In term of Syllable, Found a varieties of Syllable form Ella's improvisation. The Alphabet that found most on Ella's improvisation line was D followed by b h l and w while using ya or n as a linking Syllable. For Accent, Ella use a Short syllable such as duh dih bih etc.

Keywords: Improvisation, Ella Fitzgerald, Motivic Development

1. บทนำ

การด้นสด (Improvisation) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อดนตรีแจ๊ส ถือว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติเนื่องจากดนตรีแจ๊สแตกต่างจากดนตรีอีกหลายแขนง ซึ่งไม่บรรเลงตามโน้ตที่กำหนดไว้อย่างตรงตัว เป็นการบรรเลงไปตามความคิดในขณะนั้นของนักดนตรีแจ๊ส แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง ด้วยเทคนิคอันหลากหลาย อีกทั้งยังสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึก ณ เวลานั้น ของนักดนตรีด้วยเช่นกัน ในแต่ละเครื่องดนตรีที่บรรเลงในดนตรีแจ๊ส ล้วนแล้วต้องมีการด้นสดทั้งสิ้น รวมไปถึงการขับร้องด้วยเช่นกัน

การร้องด้นสดของนักร้องหรือที่เรียกว่า การสแกต (Scat) เป็นการขับร้องสิ่งที่ยูนอกเหนือจากเนื้อร้องและแนวทำนองหลักที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้ เปรียบเสมือนการขับร้องด้วยวิธีการเลียนเสียงการบรรเลงของเครื่องดนตรี โดยการร้องคำหรือวลีที่ไม่มีมีความหมาย (Nonsense syllables) รวมไปถึงการนำเนื้อร้องมาใช้ในแนวทำนองด้นสด ที่ดำเนินไปบนเสียงประสานตลอดการด้นสด เสียงที่เปล่งออกมาจากนักร้องแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันไป ทั้งโทนเสียง เทคนิคการร้อง สำเนียงการร้อง ทำให้การร้องด้นสดของนักร้องแต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะและเต็มไปด้วยความหลากหลาย

เอลล่า เจน ฟิตซ์เจอร์ลด์ (Ella Jane Fitzgerald: 1917-1996) เป็นหนึ่งในนักร้องแจ๊สที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมนอย่างสูงคนหนึ่งในสหรัฐอเมริกา มีความสามารถอันโดดเด่นในการร้องด้นสด ในช่วงทศวรรษที่ 1950-1960 เอลล่ามีความสามารถในการร้องด้นสดแบบบีบอป(Bebop) ได้ร่วมงานกับศิลปินแจ๊สที่มีชื่อเสียงระดับโลกมากมาย เช่น หลุยส์ อาร์มัสตรอง (Louis Armstrong) ดุ๊ก เอลลิ่งตัน (Duke Ellington) เคาท์ เบซี (Count Basie) แนท คิง โคล (Nat King Cole) แฟรงค์ ซินาตรา (Frank Sinatra) ดิซซี กิลเลสปี (Dizzy Gillespie) เบนนี กู๊ดแมน (Benny Goodman) และเบนนี คาร์เตอร์ (Benny Carter) เป็นต้น บทเพลงหนึ่งที่ทำให้เอลล่าได้เริ่มมีชื่อเสียงรวมถึงได้แสดงความสามารถในการร้องด้นสดของเธอ ได้แก่ บทเพลง *ฟลายอิง โทม*

บทเพลง *ฟลายอิง โทม* ประพันธ์โดย ลีโอเนล แฮมตัน (Lionel Hamton) เบนนี กู๊ดแมน และเอ็ดดี้ ดีแลนจ์ (Eddie DeLange) ประพันธ์เนื้อร้องโดย ซิด โรบิน (Sid Robin) โดยชุดเพลงที่ผู้วิจัยเลือกมาวิเคราะห์คือ บันทึกการแสดงสด "ดิจิทัลที่รีเอทมอนทรี" (Digital III at Montreux) ปีค.ศ. 1979 ร่วมบรรเลงโดยเคาท์ เบซี (Count Basie) นีลส์ เฮนนิ่ง ออสเท็ด พีเดอร์สัน (Niels Henning Orsted Pederson) โจว์ แพสส์ (Joe Pass) เรย์ บราวน์ (Ray Brown) มีความยาวในการร้องด้นสดมากกว่า 7 นาที บทเพลงนี้เผยทักษะการร้องเพลงในสไตล์บีบอปของเอลล่าได้อย่างชัดเจน นอกจากการนำเอารูปแบบการโต้ตอบกันระหว่างวงดนตรีและนักร้องไว้ในารร้องด้นสดในบทเพลงนี้แล้ว บทเพลง *ฟลายอิง โทม* ยังรวมเอาเทคนิคการร้องเพลงในรูปแบบอื่นๆไว้ในแนวทางการร้องของเอลล่าอีกด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ จากบทเพลง *ฟลายอิง โสม*

3. การดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิเคราะห์การร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ ในบทเพลง *ฟลายอิง โสม* โดยการใช้แหล่งข้อมูลจากตำรา วิทยานิพนธ์ บทความ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จากนั้นจึงนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้คือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล กรอบแนวคิด การวิจัย และการนำเสนอข้อมูล โดยขั้นตอนดังกล่าวมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งที่มาต่างๆดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากตำราที่เกี่ยวข้องกับสังคีตลักษณ์ที่ใช้ในการร้องค้นสด
2. หนังสือรวบรวมชีวประวัติเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์
3. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสำหรับการวิเคราะห์จากเอกสารวิชาการเช่น วิทยานิพนธ์ บทความจากหนังสือวิชาการ หนังสือทฤษฎีดนตรีแจ๊ส เป็นต้น

การตรวจสอบข้อมูล

ข้อมูลการถอดโน้ตนั้น ผู้วิจัยเป็นผู้ถอดโน้ตด้วยตนเอง และได้รับการตรวจสอบเพื่อเพิ่มเติมให้ข้อมูลสมบูรณ์ที่สุดโดย ผศ. ดร. เคน อยู่ประเสริฐ

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร ผู้วิจัยได้นำแนวคิดวิธีร้องค้นสดและทฤษฎีที่พบได้ชัดเจน รวมถึงแนวคิดจากข้อมูลในบทที่ 2 มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์

กรอบแนวคิดสำหรับการทำวิจัย

ในการทำวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์การร้องค้นสดโดย เอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ ในบทเพลง *ฟลายอิง โสม*” ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการศึกษาโดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ถอดโน้ตการร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ ในบทเพลง *ฟลายอิง โสม* ฉบับบันทึกการแสดงสดชื่อว่า ดิจิตอลทรีแอมเมืองเซอร์ (Digital III at Montreux) ในปี.ศ.1979
2. ถอดคำที่ใช้ในการร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ โดยการอ่านออกเสียงคำที่ใช้ในการวิเคราะห์ฉบับนี้ มีการสะกดและการออกเสียงตามการออกเสียงภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันเป็นหลัก โดยผู้วิจัยเลือกใช้การออกเสียงพยัญชนะ สระและตัวสะกดเทียบเคียงตามระบบตัวอักษรกลางที่มีชื่อว่า IPA (International Phonetic Alphabets) จากเว็บไซต์ <https://www.internationalphoneticassociation.org>
3. วิเคราะห์การร้องค้นสด
4. สรุปและอภิปรายผล

การนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ คือ วิเคราะห์วิธีการร้องค้นสด โดยนำแนวคิดจากบทที่ 2 มาเป็นแนวทางการวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผลวิจัยแบ่งประเด็นออกเป็นการพัฒนาโมทีฟ บันไดเสียง การใช้โน้ตอาเปโอ และการใช้คำในการร้องค้นสด

4. ผลการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์แนวทางการร้องค้นสดของเอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลในบทเพลง *ฟลายอิง โสม* จากบันทึกการแสดงสดชื่อว่า ดิจิตอลทรีแอมมอเทอโร (Digital III at Montreux) ในปีค.ศ.1979 ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดในการวิเคราะห์ด้านการพัฒนาโมทีฟ (Motive Development) การซีเควนซ์ทำนอง (Sequence) การใช้อาเปโอ (Arpeggios) การใช้คำในการร้องค้นสด (Scat Syllables) โดยใช้แนวทางการวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเอกสารวิชาการ เช่น บทวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ หนังสือทฤษฎีดนตรีแจ๊ส บทความจากวารสารดนตรี บทความในหนังสือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เป็นต้น เพื่อเพิ่มเติมรายละเอียดที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้จากการทำวิจัยครั้งนี้สามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ได้ดังต่อไปนี้

- 1) การพัฒนาโมทีฟด้วยการซ้ำทำนอง (Repetition)
- 2) การพัฒนาโมทีฟด้วยการซีเควนซ์ทำนอง (Melodic sequence)
- 3) การพัฒนาโมทีฟด้วยการถาม-ตอบ (Call and response)
- 4) การพัฒนาโมทีฟด้วยการแฟลกเมนต์ (Fragmentation)
- 5) การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและการตัดโน้ต (Addition or Subtraction)
- 6) การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและลดค่านโน้ต (Rhythmic Alteration)
- 7) การพัฒนาโมทีฟด้วยการรีโทรเกรด (Retrograde)
- 8) การพัฒนาโมทีฟด้วยการผสมผสานเทคนิคการพัฒนาโมทีฟต่าง ๆ (Combinations)
- 9) การใช้คำในการร้องค้นสด (Scat Syllables)

สำหรับการวิเคราะห์การใช้คำในการค้นสดฉบับนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้พยัญชนะ d, b, l, w, sh, y, h และ o ในส่วนของการใช้ตัวสะกดผู้วิจัยเลือกใช้อักษร d, b, l, w, h, y และ n โดยการออกเสียงของคำที่ได้จากการวิเคราะห์ อ้างอิงจากสำเนียงแบบอเมริกันภายใต้ระบบ IPA สามารถตรวจสอบการออกเสียงได้จากเว็บไซต์

<https://www.internationalphoneticassociation.org>

ผลจากการวิเคราะห์การใช้คำในการร้องค้นสด ผู้วิจัยพบการใช้คำที่การอ่านออกเสียงในภาษาไทยเทียบกับการออกเสียงในระบบ IPA และภาษาอังกฤษดังตารางดังต่อไปนี้

คำที่พบจากการวิเคราะห์	วิธีการออกเสียงตามระบบ IPA	การออกเสียงเป็นภาษาไทยเทียบเคียงการออกเสียงในภาษาอังกฤษ
ah	a:	อาห์
ba	ba	บา
bi	Bi	บี
bo	bo	โบ
bab	bab	باب
bah	bat	บาท
baw	baw	บาว
bee	bi	บี
bow	bO	โบว
bih	bIt	บิท
bay	be	เบ
beeh	bit	บีท
boy	bO	บอย
brih	brIt	บริท
briw	brIw	บริว
boh	bot	โบท
da	da	ดา
di	dI	ดี
dn	deŋ	ดีน
dee	di	ดี
doo	du	ดู
day	de	เด
duh	dΛt	ดูท
du	dΛ	ดู
dih	dIt	ดีท
dab	dab	ดาบ
daw	daw	ดาว
deh	D	เดท
deeh	dit	ดีท
dool	dul	ดูล

คำที่พบจากการวิเคราะห์	วิธีการออกเสียง ตามระบบ IPA	การออกเสียงเป็นภาษาไทย เทียบเคียงการออกเสียงในภาษาอังกฤษ
hee	hi	ฮี
hoo	hu	ฮู
oh	o	โอห์
sh	ʃ	ชีท
shooh	ʃut	ชูท
wa	wa	วา
ya	ya	ยา

การวิเคราะห์คำในการการร้องคันสวดซึ่งได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไปพร้อมกับการวิเคราะห์พัฒนาโมทีฟรูปแบบต่างๆเพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ของการใช้คำในการสร้างโมทีฟ ประเภทต่างๆที่มีความแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยวิเคราะห์การสร้างโมทีฟเป็นอันดับแรก ตามด้วยวิเคราะห์การใช้คำในการร้องคันสวดในโมทีฟเดียวกันเพื่อความชัดเจนในการอธิบาย

5. การอภิปรายผล

ผู้วิจัยพบว่าในการร้องคันสวดของ เอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ จากบทเพลง *ฟลายอิง โฮม* ฉบับนี้มีการใช้การพัฒนาโมทีฟด้วยการซ้ำทำนอง การพัฒนาโมทีฟด้วยการ ซิควเอนซ์ทำนอง การพัฒนาโมทีฟด้วยการถาม-ตอบ การพัฒนาโมทีฟด้วยการแฟลกแมนต์ การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและการตัด โน้ต การพัฒนาโมทีฟด้วยการเพิ่มและลดค่าโน้ต การพัฒนาโมทีฟด้วยการรีโทรเกรด และการพัฒนาโมทีฟด้วยการผสมผสานเทคนิคการพัฒนาโมทีฟต่างๆ

ในด้านการใช้คำในการพัฒนาโมทีฟจากการร้องคันสวดของเอลล่า พบว่าโมทีฟที่มีการพัฒนาด้วยการซ้ำเอลล่านิยมใช้คำเดียวกันกับโมทีฟหลัก แต่จะมีการปรับเปลี่ยนการใช้สระหรือเปลี่ยนพยัญชนะ เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับการคันสวด ในด้านการเน้นเสียงอย่างเช่นจังหวะยก เอลล่าจะใช้คำที่มีความสั้นและเน้นเสียงเช่นคำว่า duh, dih, bih เป็นต้น ในส่วนของพยัญชนะพบการใช้พยัญชนะ d มากที่สุด รองลงมาเป็น b, h, l และ w ตามลำดับ โดยมีพยัญชนะ bi หรือ n ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม ดังตัวอย่างที่ 5.2

ตัวอย่างที่ 5.1 และ 5.2 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างการพัฒนาโมทีฟด้วยการถาม-ตอบ และการใช้คำในการร้องคันสวดของโมทีฟในหน้าที่ 137- 140 เป็นวิธีการที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจและพบการใช้การพัฒนาในรูปแบบนี้มากเป็นอันดับที่ 5 ในการวิเคราะห์ครั้งนี้

ตัวอย่างที่ 5.1 การพัฒนาโมทีฟด้วยการถาม-ตอบ หน้าที่ 137-140

ในครั้งที่ 137-140 พบการพัฒนาโมติฟด้วยการถาม-ตอบ โดยโมติฟถามของประโยคถามในครั้งที่ 137 และประโยคตอบในครั้งที่ 139 สร้างจากกลุ่มโน้ต 3 ตัว คือ C B และ Ab ส่วนโมติฟตอบในประโยคถามสร้างจากบันไดเสียง Ab เมเจอร์คือโน้ต Ab, F, Bb และ C โดยมีโน้ต B เป็นโน้ตผ่าน และโมติฟตอบในประโยคตอบ เป็นการสร้างจากบันไดเสียง Ab เมเจอร์คือโน้ต Ab, F และ Bb โดยมีโน้ต B เป็นโน้ตแทนชั้นคือเป็นโน้ต b13 ของคอร์ด Eb7

ตัวอย่างที่ 5.2 การใช้คำในการร้องคืนสวดครั้งที่ 137-140

shooh n loo n la n doo n doo bi doo di duh_ boey n doo n doo n doo n doo bi dih bi dih boy

การใช้คำในการคืนสวดในครั้งที่ 137-140 นี้ ส่วนใหญ่จะใช้พยัญชนะ d sh และ l ในจังหวะตกเช่นในคำว่า doo dih di la loo shooh เป็นต้น คำแรกในโมติฟถามและตอบใหญ่มีการใช้คำที่ต่างกันคือ ในประโยคถาม(ใหญ่) ใช้คำว่า Shooh (ซูท) ในประโยคตอบ (ใหญ่) ใช้คำว่า Boey (โบย) โดยมีการจบประโยคถาม(ใหญ่) ด้วยคำว่า duh (ดูท) และจบประโยคตอบ (ใหญ่) ด้วยคำว่า boy (บอย) ในส่วนของการเน้นประโยคมีการใช้คำว่า n (อิน) และ bi (บี) ซ้ำกันที่จังหวะยก

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ความรู้ทางทฤษฎีที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น พบว่าในการร้องคืนสวดของ เอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ จากบทเพลง ฟลายอิงโฮม ฉบับนี้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาโมติฟในการร้องคืนสวดมีการซ้ำโมติฟมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้ควมซ้นทำนอง และการผสมผสานเทคนิคการพัฒนาโมติฟ ในแต่ละการพัฒนาโมติฟ มีการใช้บันไดเสียงและโน้ตอาเปโจในการสร้างโมติฟสำหรับการร้องคืนสวด โดยการใช้บันไดเสียงมีทั้งบันไดเสียงแบบเมเจอร์ บันไดเสียงโครมาติก และบันไดเสียงเพนตาโทนิค และสำหรับการใช้โน้ตอาเปโจจะเป็นโน้ตในคอร์ด (Chord tone) ใช้ทั้งทริยแอดและคอร์ดทเบจ็ด (Seventh chord)

ในด้านการใช้คำในการพัฒนาโมติฟจากการร้องคืนสวดของเอลล่า พบว่าโมติฟที่มีการพัฒนาด้วยการซ้ำ เอลล่านิยมใช้คำเดียวกันกับโมติฟหลัก แต่มีการปรับเปลี่ยนการใช้สระ หรือ เปลี่ยนพยัญชนะ เพื่อสร้างความหลากหลายให้กับการคืนสวด ในด้านการเน้นเสียง อย่างเช่นจังหวะยก หรือโน้ตที่ตามด้วยเครื่องหมายหยุดครึ่งจังหวะ เอลล่าจะใช้คำที่มีความสั้นที่มีตัวสะกดและเน้นเสียงอย่างคำว่า duh, dih, bih เป็นต้น

ในส่วนของพยัญชนะเอลล่ามีการใช้พยัญชนะ d มากที่สุด รองลงมาเป็น b, h, l และ w ตามลำดับ โดยมีคำว่า ya หรือ n ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม คำสุดท้ายในการจบแต่ละโมติฟที่มีการลากเสียงเอลล่าใช้สระที่มีการออกเสียงยาว เช่น สระอา อี เอ โอ และ อุ หรือปิดคำด้วยตัวสะกดคือ wy เพื่อสร้างเสียงที่ให้ความรู้สึกจบโมติฟ

สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาเทคนิคการร้องคืนสวดของ เอลล่า ฟิตซ์เจอร์ลด์ หรือนักร้องท่าน อื่น ๆ นั้น สามารถนำสิ่งที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ด้วยการถอดโน้ตไปใช้ในการคืนสวดของตนได้ โดยนำเอาเทคนิคการพัฒนาโมติฟต่าง ๆ เหล่านั้นมาปรับใช้ เพื่อเป็นแนวทางทำให้เกิดการพัฒนาในการคืนสวดต่อไป แต่สิ่งสำคัญคือการสร้างแนวทางการคืนสวดของตนเอง อันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่แสดงถึงตัวตนของผู้บรรเลงเอง โดยเฉพาะในดนตรีแจ๊ส

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. เด่น อยู่ประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาแนะนำแนวคิดและหัวข้อวิจัย ข้อมูลเอกสารอ้างอิงที่เป็นประโยชน์ และรวมไปถึงสำหรับโอกาสดี ๆ ทุกอย่างที่มีมอบให้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ ชีระวัฒน์ ตันบุตรสำหรับคำแนะนำเพิ่มเติมซึ่งมีส่วนช่วยให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านจากมหาวิทยาลัยรังสิตสำหรับคำชี้แนะให้งานวิจัยนี้ออกมาได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษกรรต์.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). *สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษกรรต์.
- เด่น อยู่ประเสริฐ. (2552). *ดนตรีแจ๊สและการวิเคราะห์*. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- Gridley, Mark C. (2000). *Jazz Style History and Analysis* (7th ed.). NJ.: Prentice-Hall.
- Salley, Keith. (2012). Ordered Step Motives in Jazz Standards. *Journal of Jazz Studies*, 2, 114-136.
- Ligon, Bert. (1999). *Comprehensive Technique for Jazz Musician* (2nd ed.). NY: Houston Publishing, inc.